

Les **Ales** de la **Carlota**

la vida i la mort...

Quantes vegades hem amagat la mort als infants, quan és inseparable de la vida?

NOTA DE DIRECCIÓ

... I què els ajuda a seguir endavant i veure la bellesa de la vida? Què els pot ajudar? Com els podem acompanyar en aquest trajecte?

Hi ha pensaments que sempre acaben tornant, i no saps mai, ni quan ni si acabaran agafant prou forma i força per poder-ho portar a escena. Sentada al porxo, contemplant els ocells que lliurement venen cada dia pel menjar que els posem, vaig trobar el contrapunt als meus pensaments. Com superem la mort si no és amb la vida mateixa?

Una família perd un dels seus membres quan 'no tocava'. És un gran trasbals per a tots ells. Els adults fem el cor fort i expliquem mentides pietoses als nens deixant que el temps ho curi tot. Els acompanyem amb el que podem, però no sabem ni com fer-ho. Nosaltres també hem de passar el dol i confiem amb la màgia del temps. Però potser el temps no és la resposta completa.

Ningú pot substituir a la persona que ens ha deixat, ningú. Cal trobar on arrelar-nos de nou. I la resposta és en la vida mateixa i en els ocells que contemplava al jardí; son la millor metàfora.

L'adult s'aferra a la seva afició i l'encomana a la seva filla. No comparteixen només una afició. Comparteixen estones, pensaments, sentiments. A través dels ocells, junts, tornen a veure la bellesa de la vida.

Anna Roca

SINOPSI

Aquesta obra és un cant a la vida que ens permet parlar de la mort. És el dolç refilet d'un ocell que ha fet niu a l'ampit de la nostra finestra i del qual aprenem l'alegria de viure. Perquè, en aquest viatge ple de color i poesia, els ocells són els mestres i nosaltres en som aprenents. I dels ocells aprenem que si morim és, precisament, perquè abans hem viscut.

De què parlem?

Les ales de la Carlota parla de la gestió del dol d'una nena de 8 anys i el seu pare. La pèrdua de la mare els fa enfrontar amb la mort. Un pare que no sap gestionar les seves emocions i les de la seva filla, la Carlota. Ella pateix de mal d'estómac i no entén aquest dolor, que és el dolor de la pèrdua. Gràcies a la seva imaginació, la Carlota viatja al món dels ocells que l'ajuden a afrontar millor aquest dol.

FITXA ARTÍSTICA

Idea creativa - Anna Roca

Dramatúrgia - Laia Alsina Ferrer

Direcció - Anna Roca

Intèrprets (3) -

Sara Morera/Iris Schneider

Cristina Arenas

Jordi Gilabert/Raúl Martínez

Disseny il·luminació i so - August Viladomat (Guti)

Disseny espai i escenografia - Xevi Bayona

Disseny i confecció de vestuari - Carlota Rodríguez

Composició musical - Marta Rius

Ajudant de direcció - Arnau Nadal Moradell

Assessora de moviment - Claudia Martín Peralta

Fotografies - Sílvia Poch

Vídeo - Zeba Produccions

Producció i distribució - Aina Gomis

Agraïments:

Ramon Roura, Mònica Cunill, Arnau Sargatal, Manel Romeu, Aida i Ainhoa.

Destacar especialment la complicitat de la SiFactoria de Cornellà, l'Ajuntament de Sant Feliu de Pallerols i LaSala de Sabadell. És una producció de la Companyia de Teatre Anna Roca amb el suport de l'**ICEC** i la **Diputació de Girona**.